

[Kurt Hansen.]

Tværtimod fremgår det af en flertalsindstilling fra socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre i den betænkning, som arbejdsmarkedsudvalget afgav, da arbejdet med lovforslaget var slut, at lovforslaget umiddelbart ikke stiller krav til virksomhederne, som ikke er indeholdt i de nuværende arbejderbeskyttelseslove.

Det må vist siges at være på høje tid med nogle klare retningslinjer for arbejdernes rettigheder på dette meget vigtige område. Uvissheden og usikkerheden er til stor ugunst for lønarbejderne.

Arbejdsminister *Erling Jensens* svar (10/8 77):

Arbejdsmiljøloven har til formål at give bredere rammer for en videre udvikling imod et sikkert og sundt arbejdsmiljø.

For at disse rammer kan udfyldes i overensstemmelse med lovens formålsbestemmelse i § 1, angiver loven såvel nogle midler til at nå dette mål som nogle retningslinjer for, hvorledes arbejdet og bestræbelserne henimod lovens udvidede sundheds- og sikkerhedsbegreb skal tilrettelægges og udøves.

Arbejdsmiljølovens almindelige stramning af kravene til arbejdsmiljøet, idet der nu stilles krav om »fuldt forsvarlige« forhold, suppleres således med regler, der sigter på, at arbejdsmiljøproblemerne i videst muligt omfang skal løses af parterne selv på virksomhederne.

Efter lovens kapitel 2 om virksomhedernes interne sikkerhedsarbejde skal alle virksomheder inden for lovens almindelige område have en form for sikkerhedsarbejde, og i virksomheder med 10 ansatte eller derover skal arbejdet organiseres. Således skal sikkerhedsudvalget efter lovens § 7 planlægge, lede, rådgive og orientere om samt føre kontrol med sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for virksomheden.

De ansatte har herigennem fået væsentlig øgede muligheder for at gribe ind og direkte påvirke arbejdsmiljøet på virksomhederne. Efterhånden som sikkerhedsorganisationerne etableres i overensstemmelse med regler efter lovens bemyndigelsesbestemmelse og der bliver fastsat nærmere detailbestemmelser om f. eks. arbejdets udførelse, arbejdsstedets indretning m. v. til at udfylde lovens angivne rammer, vil medarbejderne på virksomhederne direkte blive inddraget og aktiviseret i sikkerheds- og sundhedsarbejdet.

Indtil arbejdsmiljøloven bliver udfyldt med nye regler, er det nødvendigt at udfylde dens rammer med en række af de hidtil gældende regler. Ved arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 321 af 21. juni 1977 er således i et vist omfang opretholdt regler i den hidtil gældende arbejderbeskyttelseslovgivning. Imidlertid fastsætter bekendtgørelsens § 1, stk. 4, at de opretholdte regler administreres således, at der inden for disse bestemmelsers rammer tages hensyn til arbejdsmiljølovens krav om sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige arbejdsforhold. Dette betyder, at der inden for rammerne i de hidtil og fortsat gældende bestemmelser generelt sker en skærpelse af kravene til det forsvarlige i sikkerheds- og sundhedsmæssig henseende.

Den egentlige myndighed til at påse, at lovens regler og forskrifter, der gives med hjemmel i loven, overholdes, er tillagt arbejdstilsynet, men en ansat vil altid have mulighed for at rette henvendelse til eller tilkalde arbejdstilsynet, eventuelt gennem sin sikkerhedsrepræsentant. Sådanne henvendelser skal af arbejdstilsynet behandles som strengt fortrolige, og der er herved sikret de ansatte adgang til at påklage eller rejse spørgsmål om forhold, som eventuelt strider mod arbejdsmiljølovgivningen.

Efter arbejdsmiljølovens § 77, stk. 2, har arbejdstilsynet nu fået større muligheder for at give påbud om f. eks. at standse driften af en sundhedsfarlig virksomhed. I den hidtil gældende bestemmelse i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 55, stk. 1, kunne dette ske for at afværge en overhængende betydelig fare for arbejdernes eller andres liv eller sundhed. I § 77, stk. 2, er udtrykket »liv eller sundhed« erstattet af »sikkerhed eller sundhed«.

Af *Poulsgaard* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (28/7 77):

»Hvilke garantier kan og vil ministeren give befolkningen for, at man ikke oftere skal erfare, at uvurderlige, gamle malerier anbringes ganske tilfældigt og ubevogtet, fordi ministeren trods landets sølle økonomi finder det forsvarligt at afholde fødselsdagsfest for skatteyderpenge med deltagelse af 40 kulturpampere og i den anledning fjerner malerier, for at man rigtig kan slå til søren?«

(Spm. nr. 433).